

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง
ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร
ที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการสอนแบบปกติ
A COMPARISON OF ACHIEVEMENT IN KLON-SUPHAP POEM
OF PRATHOMSEUKSA SIX STUDENT IN WATBENCHAMABOPHIT SCHOOL
LEARNING BY USING 4 MAT LEARNING CYCLE STRATEGIES AND
THE REGULAR TEACHING

นางสาวขวัญข้าว สิทธิศักดิ์^{1*} และ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ²

¹สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Kwankaw Sitthisak^{1*} and Churairat Laksanasiri²

E-mail: kwankaw_sittisak@hotmail.co.th¹, C_laksanasiri@yahoo.com²

¹Master of Education Program in Teaching Thai, Faculty of Education,
Ramkhamhaeng University, Thailand.

²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand.

*Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT และ (3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ประชากร คือ นักเรียนโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ทุกห้องมาวิเคราะห์โดยสถิติ ANOVA หาห้องที่มีผลคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นผู้วิจัยจึงสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลากอีกครั้งหนึ่งเพื่อเลือกเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามวัฏจักร 4 MAT และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภท

กลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: กลอนสุภาพ; การสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT

Abstract

The purposes of this research were to: 1) compare the Prathomseuksa six students' learning achievement of composing the Klon-Suphap poem via leaning activities of the 4 MAT leaning cycle strategy and the regular teaching, 2) compare the Prathomseuksa six students' learning achievement of composing the Klon-Suphap poem demonstrated prior to and after the engagement of leaning activities of the 4 MAT leaning cycle strategy, 3) compare the Prathomseuksa six students' learning achievement of composing the Klon-Suphap poem demonstrated prior to and after the engagement of learning activities of the regular teaching. Population is the Prathomseuksa six students in Watbenchamabophit School who studying in the 2nd semester, academic year 2018. The sample used in this research was derived from the achievement test scores for the first semester of the every room, analyzed by ANOVA statistics find rooms that have not different scores. The researcher then randomly selected by lottery method again to select an experimental group of leaning activities of the 4 MAT leaning cycle strategy and control groups of learning activities of the regular teaching. the findings were as follows 1) In comparison the Prathomseuksa six students' learning achievement of composing the Klon-Suphap poem via leaning activities of the 4 MAT leaning cycle strategy higher than regular teaching with statistical significance at the level of .05 2) In comparison the Prathomseuksa six students' learning achievement of composing the Klon-Suphap poem via leaning activities of 4 MAT leaning cycle strategy after studying higher than before with statistical significance at the level of .05 3) In comparison the Prathomseuksa six students' learning achievement of composing the Klon-Suphap poem via learning activities of the regular teaching after studying higher than before with statistical significance at the level of .05

Key word: Klon-Suphap poem; 4 MAT leaning cycle strategy

บทนำ

การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ครูมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาและวิธีการใช้ภาษาไทยแก่นักเรียน แต่การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยที่ผ่านมาไม่ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายเท่าที่ควร โดยเฉพาะผลการเรียนรู้ เรื่องการแต่งบทร้อยกรองผู้วิจัย

พบว่านักเรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนเรื่องการแต่งบทร้อยกรองว่าเป็นเรื่องที่ยาก และไม่น่าเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 ในหน่วยการเรียนรู้ เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการแก้ปัญหาดังกล่าวควรเริ่มแก้ปัญหาที่ตัวครูผู้สอนก่อน โดยคิดว่าปัญหาดังกล่าวน่าจะมากจากวิธีการสอน จึงควรปรับเปลี่ยนวิธีการสอนจากการสอนแบบปกติ เป็นการใช่วิธีการสอนแบบใหม่ ซึ่งพบว่าการเรียนการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นรูปแบบการสอนที่น่าสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้สมองทุกส่วน ทั้งซีกซ้ายและขวา ในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ตนเอง จากการศึกษาหลักการและขั้นตอนการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะใช้วิธีการเรียนการสอนรูปแบบนี้ มาทดลองสอนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพกับการสอนแบบปกติ เพื่อหาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และได้นำผลการศึกษานี้ไปใช้พัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน ที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน ที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร คือ นักเรียนโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 105 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 60 คน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างมาจากการนำคะแนนผลการทดสอบปลายภาคเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ทุกห้องมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ANOVA ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าทั้ง 3 ห้องเรียนมีคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก เพื่อเลือกเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ได้ผลดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

3. ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT และการสอนแบบปกติ

4. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5. เนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ เนื้อหาหลักภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง

6. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง จำนวน 8 ชั่วโมง วันละ 2 ชั่วโมง จำนวน 4 วัน และใช้เวลาในการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้อย่างละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ทั้งหมด 10 ชั่วโมง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ
2. ผลการวิจัยจะทำให้ค้นพบว่าการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นเทคนิควิธีการสอนที่สามารถนำไปพัฒนาการเรียนเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยในการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนเรื่องการแต่งบทร้อย ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นอื่น ๆ

การทบทวนวรรณกรรม

1. การแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ

1.1 ความหมายกลอนสุภาพ

อัมพร สุขเกษม (2524, หน้า 82) กล่าวว่า กลอนสุภาพเป็นกลอนต้นแบบของกลอนทั้งหลาย ซึ่งมีผู้เรียกว่า “กลอนสุภาพ” เพราะไม่บังคับเอก-โท หรือเรียกว่า “กลอนตลาด” เพราะใช้คำง่ายๆ คนส่วนใหญ่ฟังได้กลอนต้นแบบของกลอนทั้งหลาย ใช้คำวรรคละ 7-9 คำ และมีการกำหนดจังหวะวรรคตอน กลอนสุภาพมีลักษณะบังคับตามฉันทลักษณ์

สัมผัสนอก ซึ่งจำเป็นจะต้องมี หากไม่มีจะถือว่าไม่ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ส่วนสัมผัสใน จะมีหรือไม่มีก็ได้ ไม่ได้มีการบังคับ และเรื่องของเสียงวรรณยุกต์ทำยวรรคนั้น เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นและถือปฏิบัติเพื่อให้บทกลอนไพเราะขึ้น

2. การสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT

2.1 ความหมายการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT

ทิตนา เขมมณี (2560, หน้า 262) กล่าวถึงหลักการและแนวคิดของรูปแบบการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT ว่า แม็คคาร์ธี พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนี้จากแนวคิดของโคลบ (Kolb) อธิบายว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ของ 2 มิติ คือการรับรู้ (perception) และกระบวนการจัดกระทำข้อมูล (processing) การรับรู้ของบุคคลมี 2 ช่องทาง คือ ผ่านทางประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม และผ่านทางความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม ส่วนกระบวนการจัดกระทำกับข้อมูลที่รับรู้นั้นมี 2 ลักษณะเช่นเดียวกัน คือ การลงมือทดลองปฏิบัติ และการสังเกตโดยใช้ความคิดอย่างไตร่ตรอง

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2550, หน้า 154) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียน 4 คุณลักษณะ กับการพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุล เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามแบบและความต้องการของตนเองอย่างเหมาะสม และสามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็มตามศักยภาพ ซึ่งได้แก่ ผู้เรียนแบบที่ 1 (Why) ผู้เรียนที่มีจินตนาการเป็นหลัก ผู้เรียนแบบที่ 2 (What) ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยการวิเคราะห์และการเก็บรายละเอียดเป็นหลัก ผู้เรียนแบบที่ 3 (How) ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยสามัญสำนึกหรือประสาทสัมผัส และผู้เรียนแบบที่ 4 (If) ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยการรับรู้จากประสบการณ์รูปธรรมไปสู่การลงมือปฏิบัติ และการจัดการเรียนการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ของ 2 มิติ คือการรับรู้ และกระบวนการจัดกระทำข้อมูล เป็นการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียน 4 ลักษณะ กับการพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุล เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามแบบและความต้องการของตนเองอย่างเหมาะสม และสามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็มตามศักยภาพ

2.2 กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ 4 MAT

การเรียนการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT มีขั้นตอนการดำเนินการ 8 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างประสบการณ์ ผู้สอนเริ่มต้นจากการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของเรื่องที่เรียนด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามได้ว่า ทำไมตนจึงต้องเรียนรู้เรื่องนี้

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ประสบการณ์ หรือสะท้อนความคิดจากประสบการณ์ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการตระหนักรู้ และยอมรับความสำคัญของเรื่องที่เรียน

ขั้นที่ 3 การพัฒนาประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอดหรือแนวคิด เมื่อผู้เรียนเห็นคุณค่าของเรื่องที่เรียนแล้ว ผู้สอนจึงจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความคิดรวบยอดขึ้นด้วยตนเอง

ขั้นที่ 4 การพัฒนาความรู้ความคิด เมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์ และเกิดความคิดรวบยอดหรือแนวคิดพอสมควรแล้ว ผู้สอนจึงกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ความคิดของตนเองให้กว้างขวางและลึกซึ้งขึ้น โดยการให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย การเรียนรู้ในขั้นที่ 3 และ 4 นี้คือการตอบคำถามว่า สิ่งที่ได้เรียนรู้คืออะไร

ขั้นที่ 5 การปฏิบัติตามแนวคิดที่ได้เรียนรู้ ในขั้นนี้ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ความคิดที่ได้รับจากการเรียนรู้ในขั้นที่ 3-4 มาทดลองปฏิบัติจริง และศึกษาผลที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 6 การสร้างสรรค์ชิ้นงานของตนเอง จากการปฏิบัติตามแนวคิดที่ได้เรียนรู้ในขั้นที่ 5 ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ถึงจุดเด่นจุดด้อยของแนวคิด ความเข้าใจแนวคิดนั้นกระจ่างขึ้น ในขั้นนี้ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตน โดยการนำความรู้ความเข้าใจนั้นไปใช้หรือปรับประยุกต์ใช้ในการสร้างชิ้นงานที่เป็นความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง ดังนั้นคำถามหลักที่ใช้ในขั้นที่ 5-6 ก็คือ จะทำอย่างไร

ขั้นที่ 7 การวิเคราะห์ผลงานและแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ เมื่อผู้เรียนได้สร้างสรรค์ชิ้นงานของตนตามความถนัดแล้ว ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงผลงานของตนเอง ชื่นชมกับความสำเร็จ และเรียนรู้ที่จะวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งรับฟังข้อวิพากษ์วิจารณ์ เพื่อการปรับปรุงงานของตนให้ดีขึ้น และนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

ขั้นที่ 8 การแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด ขั้นนี้เป็นขั้นของการขยายขอบข่ายความรู้ โดยการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดแก่กันและกัน และร่วมกันอภิปรายเพื่อการนำการเรียนรู้ไปเชื่อมโยงกับชีวิตจริงและอนาคต คำถามหลักในการอภิปรายก็คือ ถ้า...? ซึ่งอาจนำไปสู่การเปิดประเด็นใหม่สำหรับผู้เรียนในการเริ่มต้นวัฏจักรของการเรียนรู้ในเรื่องใหม่ต่อไป

3.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิศรา วงษ์สุบรรณ (2553:บทคัดย่อ) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มทดลองที่สอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ (2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (4) ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT พบว่าในภาพรวมนักเรียนกลุ่มทดลองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ Randomized control group Pretest Posttest โดยดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร จำนวน 3 ห้องเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 รวมนักเรียนทั้งสิ้น 105 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร จำนวน 2 ห้องเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 รวมนักเรียนทั้งสิ้น 60 คน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างมาจากการนำคะแนนทดสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ทุกห้องมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ANOVA ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าทั้ง 3 ห้องเรียนมีคะแนนไม่แตกต่างกัน จึงทำการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก เพื่อเลือกกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ได้ผลดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเป็นแผนการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลองที่จัดการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT จำนวนทั้งหมด 4 แผน แบ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 จำนวนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำผลการตรวจสอบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้ค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เฉลี่ยเท่ากับ 1.00

2.2 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเป็นแผนการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุมที่จัดการสอนแบบปกติ จำนวนทั้งหมด 4 แผน แบ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 จำนวนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำผลการตรวจสอบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้ค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เฉลี่ยเท่ากับ 1.00

2.3 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนชุดเดียวกัน วิธีการหาคุณภาพ คือ (1) เสนอแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถาม (2) เสนอแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม และความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ โดยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหาโดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 (2) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร จำนวนนักเรียน 45 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำผลมาตรวจให้คะแนน (3) นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากนั้นเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.29 – 0.78

และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.23 – 0.59 ไว้ 30 ข้อ นำไปหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบโดยใช้สูตร KR-20 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

3.การดำเนินการทดลอง

3.1 ทำการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 30 ข้อ แล้วบันทึกผลคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้

3.2 ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการและขั้นตอนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ที่กำหนดไว้ระยะเวลาการสอนกลุ่มละ 8 ชั่วโมงเท่ากัน โดยกลุ่มทดลอง ได้รับการสอนโดยการเรียนตามวัฏจักร 4 MAT และกลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบปกติ

3.3 ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนแต่สลับตัวเลือก

3.4 ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4MAT กับการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	p
การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT	30	30	26.03	2.56	9.34	*.00
การสอนแบบปกติ	30	30	20.00	2.43		

* $p < .05$

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4MAT และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งนักเรียนที่สอนที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพก่อนและหลังเรียน ที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	30	30	11.77	1.99	-27.17	*.00
หลังเรียน	30	30	26.03	2.56		

*p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนด

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพก่อนและหลังเรียน ที่ได้รับการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	30	30	12.43	2.50	-10.87	*.00
หลังเรียน	30	30	20.00	2.43		

*p < .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนด

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการสอนแบบปกติ พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่สอนด้วยวิธี

สอนแบบปกติ เนื่องจากการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของสมองทุกส่วนทั้งซีกซ้ายและซีกขวาไปพร้อม ๆ กัน ในการสร้างความรู้และความเข้าใจให้แก่ตัวผู้เรียนเอง และการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มุ่งตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้ง 4 แบบ คือ แบบที่ 1 ผู้เรียนที่ถนัดจินตนาการ กิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้ คือ ผู้วิจัยได้สอนทบทวนเนื้อหาเดิมที่ผู้เรียนเรียนผ่านมาแล้วเชื่อมโยงเข้าสู่ความรู้ใหม่ที่ผู้เรียนกำลังจะได้รับ โดยผู้เรียนจะสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมของตนเองได้อย่างดี และผู้วิจัยยังสอดแทรกรูปแบบกิจกรรมเป็นการเรียนแบบร่วมมือ การอภิปรายและการทำงานกลุ่มซึ่งจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มนี้ให้พัฒนาศักยภาพสูงขึ้น แบบที่ 2 เป็นผู้เรียนที่ถนัดการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกันคิดวิเคราะห์ โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน โดยผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อเรื่องเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม สรุปเป็นความคิดรวบยอด นำเสนอให้กับครูและเพื่อน ๆ ได้รับความรู้ร่วมกัน แบบที่ 3 เป็นผู้เรียนที่ถนัดใช้สามัญสำนึก ในแบบนี้จะเป็นรูปแบบกิจกรรมของการนำความคิดรวบยอดที่ได้รับมาสู่การลงมือปฏิบัติชิ้นงาน ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติแบบฝึกหัดและชิ้นงานต่างๆ เช่น การสร้างผังความคิด และการฝึกการแต่งบทร้อยกรอง ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้รับมาสร้างสรรค์ชิ้นงานเป็นรูปธรรมและมีความคิดสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี และแบบที่ 4 ผู้เรียนที่ถนัดในการปรับเปลี่ยน ผู้วิจัยได้จัดรูปแบบกิจกรรมให้นักเรียนได้นำเสนอผลงานของตนเองหน้าชั้นเรียนและเปิดโอกาสให้เพื่อนหรือครูได้แสดงความคิดเห็นชิ้นงาน เพื่อให้ผู้นำนเสนอเข้าไปปรับปรุงแก้ไขเป็นชิ้นงานที่ถูกต้องและสมบูรณ์ จากนั้นผู้วิจัยได้นำชิ้นงานนำเสนอติดบอร์ดนิเทศภายในห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้สามารถศึกษาความรู้ได้ตลอดเวลา จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมที่หลากหลายตามความแตกต่างของผู้เรียนทั้ง 4 แบบเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กล้าแสดงออก รับฟังข้อเสนอแนะของผู้อื่นเพื่อนำไปปรับปรุงผลงานตนเองให้สมบูรณ์ อีกทั้งการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นการพัฒนามองซีกซ้ายและซีกขวาสลับกันไป 8 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การสร้างประสบการณ์ ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ประสบการณ์ ขั้นที่ 3 การพัฒนาประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 การพัฒนาความรู้ความคิด ขั้นที่ 5 การปฏิบัติตามแนวคิดที่ได้เรียนรู้ ขั้นที่ 6 การสร้างสรรค์ชิ้นงานของตนเอง ขั้นที่ 7 การวิเคราะห์ผลงานและแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ และขั้นที่ 8 การแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิศรา วงษ์สุบรรณ (2553:บทคัดย่อ) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มทดลองที่สอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน ที่ได้รับการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเลือกใช้รูปแบบการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT ซึ่งรูปแบบการสอนวิธีนี้เป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน 4 แบบ และยังให้ผู้เรียนได้ใช้และพัฒนาสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 8 ขั้นตอน โดยเริ่มจากขั้นตอนที่ง่ายและสร้างความสนใจของผู้เรียน ไปสู่กระบวนการคิด สร้างสรรค์ชิ้นงาน การวิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาในวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ เข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งรูปแบบกิจกรรมยังมีความหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนสนใจและต้องการค้นคว้าเนื้อหาเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พัฒนาสูงขึ้นจากก่อนการเรียน โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา ไพบุลย์ (2547: บทคัดย่อ) การพัฒนาทักษะการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT มีความแตกต่างกันโดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 19.68 ของคะแนนเต็ม

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน ที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นผลมาจากครูผู้สอนปรับเปลี่ยนวิธีการและขั้นตอนในการสอน โดยการกำหนดและสร้างแผนการสอนที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้รับการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นตอน มีการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน และการสรุป ครูผู้สอนอธิบายเนื้อหา และรายละเอียดของเนื้อหาตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ มีการใช้สื่อการสอนที่หลากหลายทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อประดิษฐ์ อีกทั้งรูปแบบการจัดกิจกรรมมีความหลากหลาย มีการให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำงานกลุ่ม การลงมือปฏิบัติงาน และผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกหัดที่ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์ในแต่ละบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเข้าใจบทเรียนเพิ่มขึ้นจากการเรียนเนื้อหาอีกด้วย จึงเป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพพัฒนาสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เวลาที่ใช้การเรียนในบทเรียนเรื่องการแต่งกลอนสุภาพขั้นพื้นฐาน มีการกำหนดเวลาที่น้อยเกินไป ส่งผลให้นักเรียนบางคนยังไม่เข้าใจบทเรียนเป็นอย่างดี ดังนั้นควรเพิ่มเวลาในบทเรียนเรื่องนี้
2. นักเรียนที่ขาดเรียนในคาบเรียนที่มีการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนตามวัฏจักร 4 MAT ทำให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมไม่ครบตามขั้นตอนของวัฏจักรการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น

ครูผู้สอนควรสอนชัดเจนในคาบเรียนที่ผู้เรียนขาดไป เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมได้ครบตามขั้นตอนของวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT ทั้ง 8 ขั้นตอน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการแต่งบทร้อยกรองประเภทอื่น ๆ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ ร่าย โดยใช้การการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT
2. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยในทักษะอื่น ๆ โดยใช้การการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 MAT
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งบทร้อยกรอง กับรูปแบบการสอนอื่น ๆ เช่น KWL PLUS หรือรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคต่าง ๆ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กำชัย ทองหล่อ. (2550). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- จันทร์ชัย อธิเกียรติ. (2562). *ร้อยกรองไทย*. กรุงเทพฯ: บริษัท เพอลิ่งอิ พับลิชชิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด.
- ชวาล แพรัตกุล. (2552). *เทคนิคการวัดผล*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิตินา แชมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา ไพบูลย์. “การพัฒนาทักษะการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT.” วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- นิศรา วงษ์สุบรรณ. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2553.
- บุปผา บุญทิพย์. (2550). *ร้อยกรอง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไพศาล หวังพานิช. (2533). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2552). *การวัดและการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2550). *21 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อัมพร สุขเกษม. (2524). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับร้อยกรองไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.